

Jeg mener ikke, at vi herinde i Folketinget skal sidde og prioritere på vegne af kommunerne og amterne. Folketinget har pålagt kommunerne og amterne nok af opgaver, som gør, at der er blevet så mange nye ansatte dér. Det er en prioritering, som skal foretages derude. Det skal vi ikke blande os i fra Folketingets side.

Men der er blevet efterlyst konkrete forslag, og dertil kan jeg sige, at en af de ting, som Det Konservative Folkeparti sætter højt, men som jeg ikke var inde på i min ordførertale, er øget udlicitering.

Så til hr. Kofod-Svendsen:

Jeg føler sådan set, at jeg har besvaret det spørgsmål, som hr. Kofod-Svendsen kom med tidligere: Det Konservative Folkeparti vil naturligvis gerne opretholde en ordentlig ulandsbi-stand, men det mener vi også at man kan gøre inden for rammerne af det forslag, som vi har fremlagt.

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi går så tilbage til ordførerrækken, og dér er det hr. Jes Lunde.

Jes Lunde (SF):

Regeringens forslag til finanslov for det næste finansår er først og fremmest tomt og uden nogen løsning på mange af de konkrete problemer, som samfundet står med. Selv de steder, hvor regeringen godt ved at der er problemer, hvor vi skal gøre noget ved tingene, og hvor der er behov for initiativ og nytænkning, nævnes problemerne kun i nogle meget brede overskrifter. På langt de fleste konti gør man, som man plejer.

Det virker, som om regeringen simpelt hen ikke har haft tid til at tænke sin politik igennem, og at den er blevet overrasket over den deadline, der nu engang er for fremsættelsen af forslaget til finanslov for næste år.

Desto vigtigere er det selvfølgelig, at de øvrige politiske partier så fremlægger, hvad de har af ideer til, hvordan man skal løse opgaverne, og hvordan man skal prioritere udgifterne og indtægterne i 1999.

Efterårets finanslovforhandlinger bliver som sædvanlig afgørende for, hvilken retning de politiske påvirkninger på finansloven får, og vi har allerede hørt, at det primære for Venstre og De Konservative er skattelettelser til erhvervs- livet betalt af grove nedskæringer både på det sociale område og på samfundets investeringer i uddannelse og ikke mindst på mulighederne

for at få en bedre tilværelse for dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet. Dertil kommer neddroslingen af miljøindsatsen. Så har vi et helstøbt billede af, hvad de borgerlige står for.

SF vil den stik modsatte vej. For os er det allernæst afgørende tema i finanslovforhandlingerne, at der bliver skabt ordentlige muligheder for, at de mange, der igennem 1980'erne og 1990'erne er blevet presset ud af arbejdsmarkedet, kan vende tilbage på menneskelige vilkår.

Der har glædeligvis været en god fremgang i beskæftigelsen for A-holdet på arbejdsmarkedet og for dem, der har været så heldige at arbejde inden for et fagområde med stor efterspørgsel. Og vi er enige med regeringen i, at der på nogle områder direkte er tale om en overophedning, f.eks. i byggefagene, hvor man skal passe meget på ikke at sætte for meget i gang for ikke at sætte en stabil økonomisk udvikling over styr.

Men de succes historier, der findes, må ikke overskygge, at samfundet har et kolossalt problem med de hundredtusinder, der ikke får plads på arbejdsmarkedet selv i opgangstider. I SF tænker vi på de mange a-kasser for ufaglærte, hvor der stadig er høje ledighedsprocenter og absolut ingen flaskehalsproblemer, på bistanndsklienterne, der aldrig rigtig har fået sat sig fast på arbejdsmarkedet, og på de uhyggeligt mange, der er på førtidspension, en af de allerlaveste ydelser i vores samfund. Mange af dem vil meget gerne have en plads på arbejdsmarkedet, og det er vores forpligtelse her i Folketinget at skabe mulighederne.

Der er stadig et massivt behov for ordinær jobskabelse på mange fagområder, og meget af det kan glædeligvis forenes med behovet for en større miljøindsats. Lad mig nævne kloakre- novering, naturgenopretning, oprydning i affalds- depoter, reparation af vandledninger, genbrug og øget økologi inden for enhver form for pro- duktion som eksempler på opgaver, der kan give arbejde til mange ledige hænder, samtidig med at vi får skabt et bedre og mere bæredygtigt miljø.

Regeringen har i fremsættelsen af finanslov- forslaget beskrevet det, som om en ledighed på 5 pct. vel nærmest kan kaldes fuld beskæftigel- se. Det opfatter vi i SF som en grovhed uden lige, for 5 pct. betyder 180.000 arbejdsløse, og jeg kan stadig væk huske, hvordan det var i midten af 1970'erne, da Hartling-regeringens økonomiske politik første gang bragte arbejds- løsheden op over 100.000, hvor chokerede vi